

La Humanitat

Any II : Núm. 220
Barcelona, dilluns, 25 juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24047
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PELS PASSADISSOS DEL CONGRES

UNA BUFETADA

El senyor Sàinz Rodríguez — recordeu? — és un catedràtic que un jorn va dir unes paraules contra la Dictadura. Més tard, el senyor Sàinz Rodríguez es va fer amic i servidor de Primo de Rivera i va ocupar un lloc distingit a l'Assemblea, tal i com pertocava a un home com ell. A l'últim, l'home havia trobat el seu lloc.

El senyor Sàinz Rodríguez és rodó, gasta ulleres, i les guarda del perill de trencadissa per mitjà d'un fil de seda. (Això és una sàvia precaució, com és veurà.) Té unes galtes esplèndides, puix és tendre com un all.

Dies enrera el senyor Sàinz, ex-assembleista, va parlar en un míting de Santander i va dir que el Congrés era "un corral de bueyes" (tal i com ho diria el senyor Balbontin o algun dels seus veïns d'escó). I donant-se la circumstància que un gos petener grinyolés, el senyor Sàinz va comentar:

— "Este perro que ladra... es Pérez Madrigal!"
Fins aquí tot ha anat bé. El míting era cavernícola i antiestatutari. Per tant, aplaudiments, rialles i "Viva la Virgen!"

Però el divendres, el senyor Pérez Madrigal es topà als passadissos del Congrés amb el senyor Sàinz Rodríguez. I el saludà amb una bufetada a cara plena que per poc el tomba.

Gran escàndol, però no fou necessari descompartir ningú. El senyor Sàinz restava amb el cap acotat, amagant les galtes sota els braços en alt. Després, va anar a queixar-se al president senyor Besteiro. I tot plegat no ha passat res més...

LA RESPONSABILITAT DE CADA HORA

El nostre il·lustre amic i eloqüent tribuno, el capellà senyor Basilio Alvarez, ha resolt de manera magnífica en la seva pròpia persona el problema gravíssim de la separació de l'Església i de l'Estat.

El senyor Basilio Alvarez és capellà i és ciutadà. És un creient i és un democrata. Diu missa (hi va haver un temps, ah!, que no en podia dir) i és del Partit Radical. No té que veure una cosa amb l'altra. Es pot ésser catòlic, apostòlic i romà, acatar el dogma, al Papa, i creure en llur infalibilitat i ésser republicà i encara molt més ("¿cómo no?") del Partit Radical.

Com a capellà, quan oficia missa, ha de lluir, naturalment, les sagrades vestimentes. És el ministre de Déu en funcions.

Com a parlamentari, com a legislador, ha de portar, és més adient que porti la negra sotana severa.

Ara... com a ciutadà, al carrer, és més discret, més humil, més apropiat el vestit de segle. Com fer-ho?

El nostre simpàtic amic té la sotana a la porteria del Congrés. Quan entra al Congrés es treu l'americana i es posa la sotana. Quan surt del Congrés es treu la sotana i es posa l'americana.

Cada hora té la seva emoció, i el seu deure, i la seva responsabilitat.

NOTICIES POLITIQUES

- Fa uns dies que el senyor Royo Villanova no parla, o parla poc.
- Aquesta setmana, el senyor Samblancat ha anat a Madrid.
- El senyor Lluhi Valls cada dia s'aprinya més.
- En Jesús de Tapia està molt orgullós perquè Santaló, en el seu discurs, el va alludir dient-li no res menys que "il·lustre vate".
- El senyor Palet i Barba tornarà a marxar a Madrid amb avió. Té molt avançats els estudis topogràfics.
- Heu llegit que a Madrid han tancat les piscines? És que acabava d'arribar el gros Riera, alcalde de Martorell.
- El senyor Dolcet (oculista, carrer Pelayo), va sortir de Madrid amb l'express de dissabte. Sortirà de Barcelona amb l'express de dilluns (vegeu, sinó, "El Noticiero" i "La Vanguardia").
- En Paco Madrid fa un llibre en castellà titulat: "Un hombre en la Puerta del Sol".
- Anirà a Madrid la setmana entrant el tinent d'alcalde senyor Comas.
- És molt comentada, arran del darrer magnífic discurs, l'expressió castiça que dona a la paraula el senyor Serra i Moret. L'amic Aiguader l'escollia amb un pam de boca.

EL SUCCES DEL DIA A PARIS

MAURICI CHEVALIER ES DIVORCIA DE LA SEVA ESPOSA IYVONNE VALLÉE

Una història romàntica i popular que ha trencat el cinema

París. — Ha causat gran sensació la notícia que el famós artista Maurici Chevalier ha presentat aquesta tarda la demanda del seu divorci.

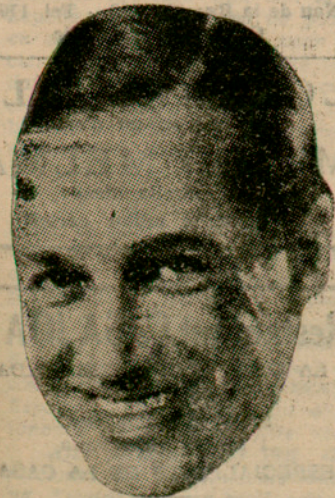
Chevalier va conèixer la seva dona, Ivonne Vallée, graciosa i expressiva actriu de províncies, i molt modesta, fa set anys, quan ell actuava ja en els bufos parisencs. Es prometeren amb ocasió del repartiment d'un vodevill — "Allà arriba" —, l'acció del qual transcurria al cel. Chevalier i Dramem, que interpretaven els papers principals, es casaren, respectivament, amb Ivonne Vallée i Suzette O'Nille, dues vice-tiples del mateix teatre.

Actuaren després junts al Casino de París, interpretant cançons sentimentals en les quals la feliç parella contava al públic la seva felicitat; però aquesta s'esvàl en sentir Chevalier la temptació del cinema. Els seus triomfs a la pantalla enfosquiren la modesta artista de províncies, i l'amor prengué un altre caire que ha culminat ara amb la demanda de divorci.

La notícia de la pròxima separació ha caigut com una bomba en el pintoresc barri parisenc de Montmartre, d'on procedia el famós Maurici i on era popularíssim.

La boda d'Ivonne i Chevalier fou un esdeveniment a París. Els aparadrà el director d'un dels més prestigiosos periòdics de la capital francesa; es féu sobre això una gran quantitat de literatura. Maurici, acusat d'ingratitude per a la Mistinguette, que el féu home famós i ídol del Boulevard, fou absolt per l'opinió pública en vista del seu romàntic casament amb la humil i simpàtica vice-tribu.

Tot això ha anat per terra. Nord Amèrica ha robat l'esperit parisenc de Chevalier, que ja no es conforma amb les simpàtiques aureoles del Barri Llatí.

El popular artista Maurice Chevalier, el divorci del qual amb Ivonne Vallée, és aquests dies comentadíssim

QUE ES TEMIA?

A Barcelona han estat adoptades algunes precaucions

Aquesta nit, a Barcelona, en determinats centres, obeint a indicacions de Madrid, han estat adoptades precaucions. Les tropes de la guarnició han estat aquarterades aquesta nit. No ha passat res i al matí tot ha quedat normalitzat.

LA POLICIA PRENGUE PRECAUCIONS A CONSEQUENCIA D'UNS RUMORS ALARMANTS

Madrid, 25.—El ministre de la Governació, en rebre els periodistes, els manifestà que la tranquil·litat era absoluta a tot Espanya.

Els periodistes li digueren que havia circulat la notícia segons la qual el Govern havia intervingut en les línies telefòniques.

Contestà el ministre de la Governació que únicament s'havien pres algunes precaucions a l'edifici de la Companyia de Madrid i a alguns altres punts en vista dels rumors que circulaven sobre possibles desordres.

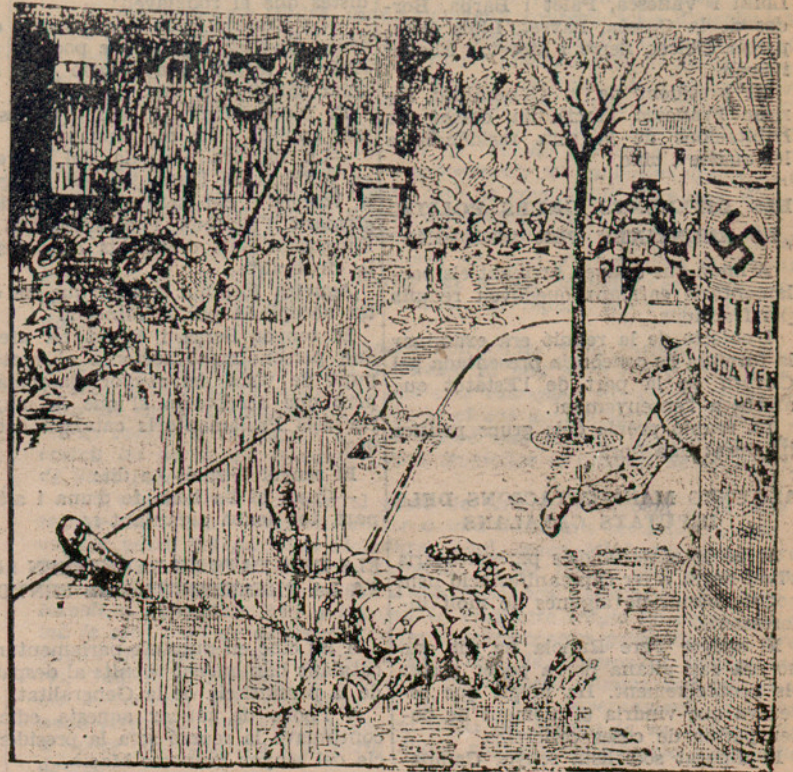
Brasil ha reconegut el Govern de Xile

Santiago de Xile. — Brasil ha reconegut el Govern de Xile.

M. RENAUDEL

"En un país on no hi ha llibertat no pot haver-hi justícia". Aquestes paraules del delegat francès senyor Renaudel, han motivat al Congrés de la Unió Parlamentària de Ginebra un viu incident per considerar-se a hui els delegats italians. Aquests han decidit retirar-se de dita conferència

LA PAU A ALEMANYA

(De "Der Greiz", von Berliuchinzeu)

L'ESTATUT A LES CONSTITUENTS

«Crec que hi haurà un acord perquè és forçós que n'hi hagi...», diu el senyor Humbert Torres

Un periodista ha sostingut amb el diputat a Corts senyor Humbert Torres, la següent conversació:

— ¿Quina és la vostra impressió del que ha d'esdevenir al projecte d'Estatut de Catalunya?

— No tan optimista com al començament, ni tan pessimista com la que ha estat reflectida en algunes manifestacions que he vist publicades a la premsa. I, en definitiva, us puc dir que la meua impressió és d'una seguretat absoluta que el plet de Catalunya es resoldrà favorablement.

— ¿Com fonamenteu aquest optimisme?

— Per a mi és evident que la República ha de donar solució satisfactòria al nostre problema. És un compromís contret formalment abans d'èsser proclamat el nou règim, i no tennim dret a dubtar del compliment de paraula dels Llores de la República. La situació, per a mi, no pot ésser més clara; ni la República pot negar a Catalunya l'autonomia, ni nosaltres, que hem contribuït tant com el que hi hagi contribuït més, en la instauració d'aquesta República, hem de portar el nostre plet a una situació que posi en perill la vida del règim. És per això que jo crec que hi haurà acord perquè és forçós que n'hi hagi.

Ara bé; nosaltres no hem de crear situacions difícils als homes de la República, i aquests han de procurar que la comprensió del nostre problema, que ells ja han assolit, arribi a les masses populars d'enllà de l'Ebre, i faci viable la solució de concòrdia, per la qual propugnem des de fa tant de temps.

— ¿Què ens dieu del moment actual en la discussió del projecte d'Estatut?

— Ens trobem en el període culminant d'aquesta discussió. La qüestió de l'ensenyament és la que té un interès més viu per a l'Estat i per a nosaltres; o més ben dit, per als que representen l'esperit de continuïtat de l'Estat unitari i per als que treballem per donar a l'Estat espanyol una nova estructura. La solució d'aquesta part de l'Estatut es produirà, indubtablement, aquesta setmana. La resta del projecte passarà molt més fàcilment.

— ¿Quina és la posició de la minoria catalana respecte la qüestió de l'ensenyament?

— La de mantenir íntegrament allò que es propugna en el projecte d'Estatut.

— De manera intransigent?

— No. La nostra intransigència és en el que apareix essencial, però transigirem en el detall, en l'accessori.

— Així, doncs, l'esmena del senyor Barnés...

— La minoria catalana no pot acceptar aqueixa esmena únicament

com a prova d'aqueix esperit de transigència de què us he parlat, puix que representa un terme mig entre allò que nosaltres proposem i allò que és proposat al dictamen de la Comissió, i deixa, a més, salvada l'essència del principi autònom que nosaltres hem de mantenir a ultrança.

Per altra part — continuà el doctor Torres — la minoria catalana, que ha pogut pecar de manca d'allò que hom anomena habilitat política, puix hem de reconèixer que Catalunya no s'ha distingit mai en la producció de polítcs hàbils, va aprenent amb la pràctica, i avui us puc assegurar que la direcció de l'Estatut al Parlament, en allò que afecta els interessos de Catalunya, és menada d'una forma insuperable.

— ¿Quina impressió teniu de la intervenció dels socialistes al Govern?

— La de qu' per ara i per molt de temps és encara indispensable.

Deixant de banda allò que la República deu als socialistes, que és il·legal reconèixer que constitueixen la força política més ben articulada i més solvent amb què compta el règim. Es tracta d'un partit sense cabdilles en el qual, al costat dels noms de Besteiro, Prieto i Largo Caballero, poden col·locar-se més d'una dotzena d'altres amb capacitat per a substituir-los.

Llur gestió governativa és pulcre, són essencialment governamentals i

HUMBERT TORRES

constitueixen, avui per avui — jo crec així — el punt més ferm de la República.